

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

manna

September 2018 | Číslo 34

JEŽIŠOV

modlitebný život

5 VLASTNOSTÍ JEŽIŠOVEJ MODLITBY,
KTORÉ MÔŽEŠ UPLATNIŤ AJ TY

ČO NARÚŠA MANŽELSKÝ VZŤAH?

Medzi najčastejšie
príčiny porúch vo vzťahoch
patria žiarlivosť a nevera.

Najzanedbávanéjšia modlitba súčasných kresťanov

Otče, prosím za tých, ktorých si mi dal

Otče, prišla hodina. Dielo, pre ktoré si ma poslal, som dokončil. Je však čas, aby som šiel tam, kde dám svoj život. Tam, kde niekto iný získa život. Je čas, ísť ku krížu. No, predtým, pozdvihujem svoje oči k nebu a prosím za tých, ktorých si mi dal.

Zjavil som im tvoje vznešené meno. Nech ho chvália, lebo je sväté. Nech zaznieva z ich pier po celom svete, aby každý poznal, že je veľké a úžasné.

Prosím za nich. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. Drž nad nimi svoju ochrannú Otcovskú ruku a veď ich na každodenných cestách. Daj im poznať seba, jediného pravého Boha a vedieť, že všetko je od Teba. Nech tvoje slovo, ktoré som im zanechal, prináša pravdu, lebo Ty obľubuješ pravdu vo vnútri človeka, dávaš poznať hĺbku múdrosti.

Už idem k Tebe, Otče, ale ešte prosím za tých, ktorých si mi dal. Požehnaj ich, aby nezabúdali, že Ty vedieš k životu a pravde. Zachovaj ich od zlého. Buď uprostred nich, aby sa neľakali, choď s nimi a bojuj za nich proti nepriateľovi. Posväť ich v pravde. Nech rozsviečujú svetlo evanjelia a poznajú, že si ma Ty poslal. Zachovávajú ich v jednote, aby stáli v jednom Duchu, znášali sa navzájom v láske, boli jedna duša a jedna myseľ.

Nech by sa moja modlitba splnila, aby som ich uvidel tam, kam idem. Už idem k Tebe, Otče.

Tatiana Valová

EDITORIÁL

Ste unavení?

Rýchle tempo života, početné záväzky, práca a rodinné povinnosti, každý deň sa zdá byť stále viac vyčerpávajúci, a to nielen fyzicky, ale aj vnútorne. Je Vám známy taký scenár? Mne určite áno. Ešte nanajvýš, keď sa ohliadneme vôkol seba, všade samé nepokoje, nešťastné tváre a negatívne slová, ktoré, ak dovolíme, rýchlo sa vnoria do našich myslí a sŕdc. Využila by som tento malý priestor na to, aby som Vás, vážení čitatelia, trochu povzbudila Božím Slovom. Ak ste unavení, pravdepodobne málo trávite času s Ježišom, lebo On povedal: Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní, a ja vám dám odpočinutie (Mt 11,28), ak je vašou odpoveďou na to nedostatok času, pripomeňme si tieto slová: A odo dní Jána Krstiteľa až doteraz trpí nebeské kráľovstvo násilie, a tí, ktorí činia násilie, uchvacujú ho (Mt 11,12) a ďalej apoštol Pavel hovorí, čo je to kráľovstvo Božie: Lebo kráľovstvo Božie nie je pokrm a nápoj, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Svätom Duchu.

To znamená, že v dnešnej urýchlenej dobe si musíme násilne utvoriť čas, ktorý budeme venovať iba nášmu Pánovi, v modlitbe, pri čítaní Jeho Slova alebo v chválach. Ak sú Ježišove slová chlebom a životom, je dôležité, aby sme svojho vnútorného človeka nenechali trpieť hladom. Ako zistíme, či trávime dostatočne času s Ježišom? Veľmi jednoducho. Skúste si odpovedať na ďalšie otázky: Mám pokoj? Mám nádej? Mám radosť v Duchu Svätom? Ak sú Vaše odpovede kladné, ste na dobrej ceste, ale ak sú Vaše odpovede negatívne, pravdepodobne málo sejdete v Ducha a viacej sejdete v telo, lebo myseľ tela je smrť, ale myseľ Ducha je život a pokoj (Rim 8,6). Táto myšlienka je rovnako dôležitá pre všetkých nás a sama som sa začala ňou zaoberať v období vlastného nedostatku vnútorného pokoja a radosti. Je dôležité, aby sme si boli vedomí, že Pán Ježiš nikdy nie je ďaleko a je veľmi dôležité, aby On každodenne svojím Slovom menil našu myseľ, aby sme namiesto nepokojnej mysle mali myšlienky pokoja, ktoré len Pán Ježiš môže dať, namiesto zranení, uzdravené srdcia plné Božej lásky, namiesto beznádeje, nádej a namiesto smútku, radosť v Duchu Svätom. Skúsme násilne vojsť do Kráľovstva nebeského tak, že budeme každodenne tráviť čas s Jeho Kráľom, lebo len On nám dá odpočinutie a novú silu.

Či nevieš? Nepočul si? Hospodin je večný Boh, ktorý stvoril končiny zeme; neunaví sa, neustane, jeho múdrosť nemožno preskúmať. On dáva silu unavenému a bezmocnému veľkú udatnosť. Mladíci sa unavia a ustanú, mládenci sa potkávajú na každom kroku. Tí však, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, ako orly stúpajú na krídlach, budú utekať a neustanú, pôjdu a nevyčerpajú sa. Izaiáš 40:28

Anna Širková
zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"

Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:

Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.

E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková

Technický redaktor: Vladimír Struhár

Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:

Anna Širková, Vladimír Červeni, Vladislav Širka, Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Pavel Mamojka, Dan Tomášik, Martin Širka ml., Dávid Mamojka, Robert Mamojka, Kristína Mamojková, Jana Záhorcová, Tatiana Valová, Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:

Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,

e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:

Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221

e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.

Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.

September 2018.

www.manna.org.rs

Najzanedbávanější modlitba..... **4**

Ježišov modlitebný život..... **8**

Budovanie a očakávanie..... **10**

Skvelá budúcnosť..... **12**

Moc v mene Ježiš..... **13**

Nielen to, čo nerobíme..... **14**

Žiarlivosť..... **16**

Boh rozmnoží..... **19**

Uličná evanjelizácia..... **20**

Zober si Syna..... **22**

Letné kempy 2018..... **23**

Najzanedbávanéjšia modlitba súčasných kresťanov

Je celkom prirodzenou vecou pre veriaceho človeka – kresťana modliť sa. Modlitba je jeden zo spôsobov komunikácie človeka s Bohom, a je to úžasná vec, že večný Boh, náš Otec v nebi počuje naše modlitby a odpovedá na ne.

V Biblii sú uvedené mnohé druhy modlitieb a zapísané mnohé modlitby, ktoré sa modlili ľudia. Žiaľ, dnes sa niektorí kresťania modlia celkom nebiblické modlitby, modlia sa za niečo, čo od Boha neprijímame modlitbou, ale iným spôsobom, alebo sa modlia iba za svoje vlastné potreby a žiadosti.

Chcel by som vám skrátka predstaviť modlitbu, ktorá je v súčasnom kresťanskom svete jednou z najzanedbávanejších modlitieb, modlitba, ktorú sa ľudia málokde modlia, a predsa je to modlitba, ktorá má moc otriast' srdcami, ľudskými životmi, miestami, krajinami a národmi.

V knihe Skutkov, v kapitole 4 čítame o apoštoloch, Petrovi a Jánovi, o tom ako boli uväznení pre evanjelium, vyšetrovaní a ako im kňazi a starší Izraela prísne zakázali hovoriť

a činiť čokoľvek v Ježišovom mene. Títo dvaja mladí ľudia prichádzajú k veriacim, kresťanom a rozprávajú im o tom, čo sa im stalo, a potom títo jednoduchí učeníci – veriaci prvého storočia pozdvihujú jednomyselne svoj hlas k Bohu a modlia sa túto modlitbu:

Samovládca, Ty, ó, Bože, ktorý si učinil nebo a zem i more i všetko, čo je v nich, ... ó, Pane, pohliadni na ich hrozby a daj svojim sluhom prasto a s celou smelosťou hovoriť Tvoje slovo, kým Ty vystrieš svoju ruku uzdravovať, a aby sa diali divy a zázraky skrze meno Tvojho svätého služobníka Ježiša.

Dovoľ mi opýtať sa ťa niekoľko celkom konkrétnych otázok.

Ako často sa cirkev živého Boha v tvojom meste modlí túto modlitbu? Kedy to bolo poslednýkrát, keď sa tvoj zbor modlil v jednote túto modlitbu? Kedy sa v tvojom dome poslednýkrát počula takáto modlitba, alebo kedy z tvojich úst odznievala modlitba: „Samovládca, prosím, pomôž mne a všetkým tvojim služobníkom, aby sme jednoducho a smelo hovorili Tvoje slovo, prosím, vystri

svoju ruku uzdravovať nemocných a nech sa v mene Pána Ježiša dejú divy a zázraky v našom strede, v našom meste, v našej krajine“?

Kedy poslednýkrát v tvojom zbore Boh konal tak mocne, že sa počas bohoslužby diali uzdravenia, divy a zázraky? Kedy si poslednýkrát videl, že na základe kázaného evanjelia ľudia padali na svoje kolená, kajali sa zo svojich hriechov a vyznávali Ježiša ako Pána svojich životov? Kedy si poslednýkrát pozoroval ako je niekto mocou Božieho slova znovuzrodený a úplne zmenený?

Náš Boh sa zmenil? Nie, na sto percent, že nie. Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.

Ubudlo z Božej moci, keďže tisícročiami konal divy a zázraky? Nie, absolútne nie. Náš Boh je všemohúci, silný v moci, nevyčerpatelný prameň moci.

Zuňovalo Bohu uzdravovať, zachraňovať a konať divy a zázraky? Nie, náš Boh nikdy neustáva a nikdy neomdlieva, ba ešte tým, ktorí očakávajú na Neho dáva novú silu a udeľuje hojne moci.

Koná Boh dnes iným spôsobom? Nie, On je nadprirodzený Boh a to, čo prichádza od Neho je nadprirodzené. Tak, ako je prirodzene pre nás ľudí spať, zobudiť sa, umyť sa alebo najesť sa, tak je pre nášho Boha prirodzene konať to, čo my nazývame divmi a zázrakmi alebo nadprirodzeným.

Náš Boh je Boh divov a zázrakov, ktorý neprestajne okolo celého sveta zachraňuje, uzdravuje, vyslobodzuje a koná nádherné divy a zázraky pri tých, ktorí očakávajú na Neho a dôverujú Mu.

Posolstvo, ktoré nám je zanechané zvestovať celému svetu – evanjelium, slovo Božie, je také mocné, že môže spasiť, uzdraviť, vyslobodiť a úplne zmeniť každého človeka.

Slovo Božie je také mocné a pôsobiace, že môže zmeniť budúcnosť každého človeka, generácií, miest a národov. Môže vytrhnúť ľudské duše z pekla.

Pán Ježiš, skôr než odišiel do neba, vyhlásil: „Daná mi je každá moc na nebi i na zemi.“

„A povedal im: Id'te po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú skladať ruky, a budú sa mať dobre“ (Marek 16,15-18).

Toto bolo a je Pánovo prikázanie, splnomocnenie a poslanie pre Cirkev. Čítajme, čo sa stalo potom:

„A tak Pán Ježiš, keď dohovoril s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzali divy. Amen“ (Marek 16, 19-20).

Žijeme v dobe, keď sa okolo celého sveta v kresťanských cirkvách mnoho hovorí z Božieho slova, mnoho úsilia a financií sa vynakladá na zvestovanie evanjelia, no, žiaľ, musíme uznať skutočnosť, že kázané Slovo, aspoň v našich krajinách, neprináša ani zďaleka také výsledky, aké vidíme v dobe ranej cirkvi alebo behom dejín cirkvi v rôznych častiach sveta.

Súvisí to s tým, že sa veriaci málo modlia modlitbu, ktorú sa modlila cirkev prvého storočia alebo s tým, že sa na mnohých miestach, na ktorých sa káže, ani neočakáva, aby Pán z neba vystrel svoju ruku uzdravovať a aby sa diali divy a zázraky v mene Pána Ježiša? Súvisí to s tým, že sa niekedy viac spoliehame na svoje skúsenosti, schopnosti, vlastné programy ako na pôsobenie Svätého Ducha? Súvisí to s tým, že Pánovi služobníci „nevyšli a nekázali“ tam, kde ľudia sú? Súvisí to s tým, že niekedy nekážeme „Slovo“? Súvisí to s tým, že málo kážeme o Bohu, ktorý aj dnes zachraňuje, uzdravuje, vyslobodzuje? Súvisí to s tým, že nekladíme ruky na nemocných? Súvisí to s tým, že nepovolávame ľudí, aby sa modlili a verili v uzdravenie alebo v divy a zázraky? Súvisí to s tým, že končíme naše kázne bez toho, aby sme dali čas a príležitosť, aby Pán potvrdil to, čo sme kázali?

Áno!

Čo s tým môžeme spraviť? Zmeniť Boha? Nie, zmeníme seba. Začneme sa modliť biblické modlitby ako je táto – najzanedbávanejšia v súčasnom kresťanstve, roztrhneme svoje srdcia, vystúpime a budeme kázať na každom mieste Jeho slovo - evanjelium, jednoducho a smelo, budeme sa spoliehať na to, že Pán potvrdí svoje Slovo, budeme očakávať uzdravenia, divy a zázraky, spasenie a znovuzrodenie ľudí, budeme sa modliť za ľudí a klásť svoje ruky na nich, aby boli uzdravení v mene Ježiš a Pán z neba potvrdí svoje slovo tak, že budú sprevádzať divy a zázraky.

To je stále možné. Ešte stále to funguje. On to zaslúbil a ukázal nám príklad. Je to Božia vôľa pre teba a tvoj zbor.

Vráťme sa teraz na modlitbu, ktorú sa modlili kresťania v Skutkoch v štvrtej kapitole. Čo sa stalo potom?

„A keď sa pomodlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhromaždení, a zrazu boli všetci naplnení Svätým Duchom a hovorili slovo Božie prosto a smelo.“

Takáto modlitba, keď sa cirkev modlí úprimne a v jednote, je taká mocná, že pohne Božie srdce tak, že On zatrasie mestom. O koľko viac zatrasie srdcami ľudí, mestami, národmi a krajinami. Všetci budú naplnení Svätým Duchom a vystúpia, aby hovorili Božie slovo prosto a smelo.

A čo sa stane potom?

Práve to, čo sa stalo v Jeruzaleme potom.

„A *skrže ruky apoštolov dialo sa mnoho divov a zázrakov medzi ľuďmi* (A všetci boli *jednomyselne v dvorane Šalamúnovej*. A z *ostatných sa im nikto neopovážal pripojiť*. Ale *ľud ich zveleboval*. A čím *dalej, tým viacej veriacich sa pridávalo Pánovi, množstvá mužov a žien*), takže i na ulice vynášali *nemocných a kládli na posteliach a na nosidlách, aby, keď tade pôjde Peter, aspoň jeho tieň zatienil niektorého z nich*. A *schádzalo sa i množstvo z okolitých miest do Jeruzalema, ktorí niesli nemocných a takých, ktorých trápili nečistí duchovia, a boli všetci uzdravení*“ (Skutky

5,12-16).

„...*položili ruky na apoštolov a vsadili ich do obecného väzenia. Ale anjel Pánov otvoril cez noc dvere žalára, vyviedol ich a povedal: Idte a postaviac sa hovorte v chráme ľudu všetky slová tohto života*“ (Skutky 5,17-19).

„A *slovo Božie rástlo, a počet učeníkov sa množil v Jeruzaleme veľmi*. I veľký *zástup kňazov bol poslušný viere*. A Štefan /asi 16-ročný mladík postavený k obsluhovaniu stolov/, *plný viery, milosti a moci, činil veľké zázraky a divy medzi ľuďmi*“ (Skutky 6,7-8).

„A Filip /mladík postavený k obsluhovaniu stolov/ *zišiel do mesta Samárie a kázal im Krista*. A *zástupy jednomyselne pozorovali na to, čo hovoril Filip, čujúc a vidiac divy, ktoré činil*. Lebo z *mnohých, ktorí mali nečistých duchov, vychádzali duchovia a kričali veľkým hlasom, aj mnohí porazení a chromí boli uzdravení*. A *povstala veľká radosť v tom meste*“ (Skutky 8,5-8).

Mohli by sme uvádzať výsledky ďalej a ďalej, až po Srbsko a rok 2018.

Bezpochyby, to, čo pomohlo presvedčiť ľudí o Slove, ktoré hovoria Filip, Štefan, Ján, Peter a ostatní, boli divy a zázraky, ktoré ľudia zažili a videli. Všimnite si slová: „Čujúc a vidiac divy, ktoré činil.“

„Tak to Pán určil, aby divy a zázraky, ktoré sa dejú, popri tom, že pomôžu ľuďom k uzdraveniu, zásobeniu a naplnia ich potreby, pomohli ľuďom veriť, že posolstvo, ktoré hlásame je pravda.“ Nieкто raz povedal, že najväčší div je znovuzrodenie človeka. Zhodujem sa s tým, ale skôr než sa človek stane znovuzrodeným musí uveriť, a práve preto Pán zaslúbil, že kázané slovo budú sprevádzať znamenia – aby ľudia uverili slovu.

Pán Ježiš povedal: „Ak *neuvidíte divov a zázrakov, neuveríte*“ (Ján 4,48). Sám Pán Ježiš takmer polovicu času svojej služby na zemi venoval uzdravovaniu a konaniu divov, bol útosťou hnutý a pomáhal ľuďom, ale popri tom - Slovo hovorí: „*Uverili mnohí v Jeho meno vidiac jeho divy, ktoré činil*“ (Skutky

2,23).

Keď v Ikónii niektorí veriaci prišli evanjelizovať, všimnite si, čo sa stalo: „...a hovorili smelo pri pomoci Pána, ktorý vydával slovu svojej milosti svedectvo a dával, aby sa diali divy a zázraky skrze ich ruky.“

„A v Listre sedával nejaký muž, nevládný nohami, ktorý bol chromý od života matky a ktorý nikdy nechodil. Ten počúval Pavla hovoriť, ktorý uprene pozrel na neho a vidiac, že má vieru, aby bol uzdravený, povedal veľkým hlasom: Vstaň a postav sa rovný na svoje nohy! A vyskočil a chodil“ (Skutky 14:3,8-10).

Kým kážeme evanjelium, Pán chce vydávať svedectvo svojmu Slovu a činí to tak, že Slovo nasledujú divy, zázraky, uzdravenia, znovuzrodenia, vyslobodenia. Jednoducho deje sa to, o čom kážeme.

Je to možné v dnešnom čase v našich krajoch? Je to absolútne možné a potrebné. Služime živému a mocnému Pánovi, ktorý je Boh divov a zázrakov, Boh uzdravení. My nie sme povolání nasledovať divy, naháňať sa, aby sme videli divy, my sme povolání kázať Slovo Pánovo prosto a smelo a Pán zasľúbil, že divy a zázraky budú potom nasledovať nás, lebo tam bude Božia prítomnosť, a tam, kde je Božia prítomnosť, tam sa nevyhnutne dejú nadprirodzené veci.

Divy a zázraky nie sú ničím iným, než Božím zásahom do zemskej reality.

Apoštol Pavel napísal Korint'anom takto: „A moja reč a moja kázeň nezáležala v presviedčavých ľudskej múdrosti slovách, ale v dôkaze Ducha a moci, aby vaša viera nebola v ľudskej múdrosti, ale v moci Božej“ (Korint'anom 2,4-5).

Ten istý Pavel, cirkvi do Rímu odhaľuje ako a prečo sa mu podarilo zasiahnuť evanjeliom také veľké množstvo ľudí, keď hovorí: „Lebo by som sa neopovážil vravieť niečo o tom, čo by nebol

skrze mňa vykonal Kristus cieľom poslušnosti pohanov, slovom i skutkom, v moci divov a zázrakov, v moci Ducha Božieho, takže som od Jeruzalema a naokolo až po Ilýriu všetko naplnil evanjeliom Kristovým“ (Rimanom 15,18-19).

Kristus nás, svojich učeníkov, poslal zvestovať evanjelium každému stvoreniu. Tá radostná správa je taká mocná, že keď jej človek uverí, býva spasený. Tú službu Pán chce, aby sme konali Slovom a skutkom, v moci divov a zázrakov, v moci Ducha Božieho, aby ľudia verili v Boha a Jeho moc. Toto je najvyššie povolanie a najžiaducejšia služba – kázať evanjelium Kristovo, ktoré je mocou Božou na spasenie každému, kto verí.

Nevidíš vo svojej službe, vo svojom zbore, vo svojom okolí Boha, ktorý činí divy a zázraky, nevidíš spasených a uzdravených? Môžeš hľadať príčiny, výhovorky alebo vinníkov, ale to nezmení situáciu. Alebo sa môžeš začať modliť hneď teraz a odteraz túto modlitbu:

Bože, môj Otče, ktorý sám vládneš všetkým. Prosím ťa, pomôž nám, tvojim služobníkom jednoducho a smelo, s celou dôverou kázať Tvoje slovo, a Ty, Pane, vystieraj svoju ruku, aby sa diali uzdravenia v mene Ježiš. Prosíme, Pane, svoje Slovo potvrdzuj v našom strede divmi, zázrakmi a znameniami, aby ľudia verili v Teba a nasledovali Ťa. Otče, viem, že ma počuješ, lebo prosím podľa Tvojej vôle v Tvojom slávnom mene Ježiš a ďakujem Ti, že mi pomôžeš modliť sa neprestajne túto modlitbu a dôverovať Ti. Ďakujem Ti, že učiníš. Amen

Neprestaň sa modliť túto modlitbu, až pokým sa tvoje mesto nebude triasť mocou Božou a až zatiaľ pokým všetci v tvojom prostredí nebudú naplnení Svätým Duchom a nezačnú hovoriť Slovo Božie prosto a smelo. Keď sa to stane, choď ďalej, až do poslednej končiny zeme, kamkoľvek ťa Pán pošle. Pán ti žehnaj.

Vladimír Červeni

Ježišov modlitebný život

5 vlastností Ježišovej modlitby, ktoré môžeš uplatniť aj ty

Kazateľ napísal v desiatej kapitole: „*Ak je železo tupé, a niekto nenabrúsi jeho oštrie, človek musí napnúť sily; avšak lepšie to spraví múdrosť.*“ Aby sme urobili niečo, môžeme sami skúmať a dlhodobou skúsenosťou vynájsť ten najlepší spôsob pre úspech. Predsa je ľahšie, ak použijeme už osvedčený spôsob. Najlepšie je učiť sa od najlepších. Ak je niekto v niečom najlepší, je to istotne Ježiš. A ak sa niekto najlepšie modlieval, bol to istotne Ježiš. Učeníci Ježišovi poznali, že Ježiš je ten najlepší modlitebník, a preto Ho prosili: Pane, nauč nás modliť sa. Ježiš im nenapísal báseň modlitby Otče náš, On ich naučil zo svojho života, pokým žil na zemi, medzi nimi, ako žiť ten najsilnejší život, a to je modlitebný život. Človek, ktorý sa modlí, ten je silný; manželia, ktorí sa každodenne spolu modlia, ich manželstvo obstoje a modliaca sa cirkev, tá má budúcnosť.

Ježiš mal čas, kedy sa modlieval

Nebol taký zaujatý, aby nemal čas na modlitbu. Neuprednostnil uzdravovanie, kázanie alebo

čokoľvek iné, aby nemal čas sa modlievať. Lukáš zapísal o Ňom, že odchádzal na pusté miesta a tam sa modlieval. On nemal iba náhodný čas, kedy sa modlieval. Preto mohol zastať pred kráľov aj pred žobrakov a rozprávať sa s nimi. Keď so svojimi učeníkmi odišiel, modlil sa osamote. A po modlitbe prišiel k nim a opýtal sa: Čo hovoria ľudia o mne, kto som ja?

Máš stanovený termín na modlitbu? Nič nemôže nahradiť tvoj modlitebný život. Preto si potrebuješ stanoviť čas pre každodennú modlitbu. Čas, keď nemáš čas na nič iné, iba na modlitbu.

Ježiš mal miesto, kam sa odchádzal modliť

Marek 1:35 uvádza: „*A ráno veľmi skoro, ešte za noci, vstal, vyšiel a odišiel na pusté miesto a tam sa modlil.*“ Modlil sa na osamelých miestach. Vyberal si miesto, kde sa modlieval v Galilei. Keď prišiel do Jeruzalema, vzdialeného mesta, ktoré nebolo mestom jeho detstva a mladosti, odchádzal na Olivový vrch a do Getsemanskej záhrady a tam sa modlieval. Máš záhradu, rieku, izbu alebo hociktoré miesto, kde sa modlievaš?

Ježiš sa modlil nahlas

Modlitba môže byť v myšlienkach alebo tichá, ktorá prezrádza skrytosti srdca. Pre takú modlitbu je vždy čas. Ona nie je ničím obmedzená a môžeš sa modliť v sebe hocikde a hocikedy. Zvláštnosť Ježišových modlitieb bola v tom, že sa modlil nahlas.

„*A poodíduc trochu ďalej napred padol na svoju tvár, modlil sa a hovoril: Môj Otče, ak je možné, nech odíde odo mňa tento kalich, avšak nie ako ja chcem, ale ako ty*“ (Matúš 26:39).

Ježiš sa modlil hovoriac. Nemodlil sa iba v srdci. Mnohokrát sa staráme viac o to, aby sme sa zaľúbili tomu, kto nás môže počuť a nestaráme sa o to, či nás Boh vypočuje. Trápime sa, či naša modlitba bude pravidelne vyslovená alebo vyskloňovaná. Modlitba Ježišova bola hlasná a vypočutá u Boha. Počula naša rodina hlas našej modlitby? Modlitba, ktorá je modlitba viery a požehnaní, ktoré Boh pripravil pre teba.

Ježiš sa modlil za ľudí podľa ich mien

Aký je to pocit, keď sa Ježiš modlil osobne za človeka! Či si vieme predstaviť, aby sa za nás modlil Ježiš? On sa nemodlil pre všetkých ľudí stále, ale mal určenú modlitbu pre Šimona Petra.

Lukáš 22:31-32 *„A Pán povedal: Šimone, Šimone, hľ'a, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu; ale ja som prosil za teba, žeby nezašla tvoja viera.“*

Satan poznal, že ak bude preosievať Petra, môže sa stať, že Peter prestane veriť. Pravdepodobne, že si satan žiadal od zlých duchov a démonov, aby mu pomohli, aby preosieval a zničil Petra. Z druhej strany, Ježiš sa modlil za Petra svojmu Otcovi, aby Peter nespadol a neochabol vo svojej viere. Preto aj na deň letníc Peter vystúpil vo viere a povedal: Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.

Satan pozoruje náš život a pozoruje život našich predkov a našich potomkov. Snaží sa zničiť ich. Modlíš sa za svojich rodičov, deti, vnúčatá a vyslovuješ ich mená pred Bohom, aby ich požehnal, ochránil a aby ich viera nezhynula?

1 Ján 5:14,15 *„A toto je tá smelá dôvera, ktorú máme k nemu, že keď prosíme niečo podľa*

jeho vôle, čuje nás. A keď vieme, že nás čuje, za čokoľvek prosíme, vieme, že máme splnené svoje prosby, ktoré sme prosili od neho.“

Boh nás počuje vtedy, keď sa modlíme podľa Jeho vôle. Nie podľa nášho svätého alebo svetského života. Naša dôvera je v Ňom. A Jeho vôľa je to najlepšie pre nás. Biblia hovorí, že vôkol trónu Božieho sú anjeli, ktorí čakajú na tvoju modlitbu, aby priniesli odpoveď. Anjeli sú vôkol teba, aby ťa ochránili a aby ochránili tých, ktorých mená vyslovuješ vo svojej modlitbe. Modlitba, ktorá má svoj čas, má svoje miesto, je nahlas vyslovená podľa mena a má spoločnosť.

Ježiš sa modlieval s inými

Ježiš sa modlieval osamote, ale zúčastnil sa aj spoločných modlitieb. Mal čas, keď sa oddelil iba s tromi učeníkmi a tam im ukázal svoju slávu. Bol to jeho tím, s ktorým sa mohol modliť a tráviť svoj čas v svätosti. Ježiš povedal:

Mat. 18:18-20 *„Ameň vám hovorím: Všetko, čo by ste sviazali na zemi, bude sviazané aj na nebi; a všetko, čo by ste rozviazali na zemi, bude rozviazané aj na nebi. A zase vám hovorím, že keď sa dvaja z vás shodnú na zemi o jakejkoľvek veci, za ktorú by prosili, stane sa im od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja shromaždení v mojom mene, tam som i ja v ich strede.“*

Toto zasľúbenie nie je iba preto, aby sme sa napomínali, ak nechodíme pravidelne do spoločenstva a nezúčastňujeme sa bohoslužieb. Boh sa sprítomňuje tam, kde je vytvorený modlitebný tím, ktorý spoločne rozviaže na zemi každé neodpustenie. Ono zaviazá na nebi každé požehnanie, ktoré Boh pripravil pre teba, aby si ho dostal na zemi.

Vladislav Širka

Budovanie a očakávanie

„Ale vy, milovaní, budujúc sa na svojej presvätej viere, modliac sa v Svätom Duchu, strážiac, zachovajte sa v láske Božej očakávajúc milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista cieľom večného života“ (List Júdov 20:21).

V našom živote vždy niečo čakáme. Počnúc od narodenia a až do konca životnej cesty. Očakávanie a splnenie našej žiadosti dáva nám veľkú radosť a elán do budúcnosti.

My, ako znovuzrodení kresťania, máme nádej, ktorá nezahanbuje, je to nádej v Krista Ježiša nášho Pána a v život, a to ten večný život.

Vieme, že nie sme povolaní, aby sme boli nečinní na poli nebeského kráľovstva, veď Božie Slovo hovorí, že sme Boží spolupracovníci, Božou roľou, Božou stavbou sme (pozri 1.Kor. 3:9).

Drahý brat, sestra, priateľ, sme dĺžnici pred naším Pánom. Tiež i dary milosti, s ktorými je potrebné slúžiť, lebo k službe sme povolaní, nie k panovaniu.

V týchto dvoch veršoch apoštol Júda dáva výzvu všetkým ku budovaniu a očakávaniu:

1. Pripomína, že sme milovaní
2. Povzbudzuje ku budovaniu (práci)
3. Ukazujúc na dar presvätej viery, ktorá je raz daná svätým
4. Dáva úlohu, aby sme sa modlili vo Svätom

Duchu (modlitba v jazykoch)

5. Stráž je v tom nevyhnutná (bdenie)

6. Čakať milosrdenstvo Pána Ježiša

7. A konečne i cieľ príde - večný život!

Teda úplnosť a dokonalosť, neúnavná práca po celý náš kresťanský život na tomto zlom a prevrátenom svete, ktorý ide ta, i jeho žiadosť, ale ten, kto činí vôľu Božiu, trvať bude na veky (1.Ján. 2:17).

Nie je nič lepšie, krajšie a sladšie ako vykonať Božiu vôľu počas svojho života, vediac, že nás čaká veľká odmena.

A preto, upomínajme si, že sme milovaní od nášho Otca nebeského, ktorý neľutoval svojho jednorodeného Syna, ale Ho obetoval za nás, ktorý zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie!

A teraz, keď už to vieme a sme to prijali, je čas ku práci, t. j. budovaniu diela Božieho. Pán Ježiš povedal, že treba pracovať pokým je deň, lebo príde

noc a nikto nebude môcť pracovať.

Áno, a to všetko s vierou, ktorú nám dal Pán, veď viera je dar Boží.

A modlitba, ona je kľúč do nebeského kráľovstva; budeme sa modliť myslou, svojimi slovami, ale budeme sa modliť i Duchom, teda v jazykoch (pozri 1.Kor. 14:15).

Vedzme, že satan sa veľmi protiví modlitbe v jazykoch, v Duchu Svätom, lebo vtedy je úplne bezmocný. A práve vtedy prichádza víťazstvo, lebo telo nič neosoží, ale Duch je, ktorý oživuje všetko.

A na strážni musíme byť; nad naším životom, v dome, v cirkvi. Vziať Slovo Božie ako dobrý bdely strážca a trúbit', že ide nebezpečie (pozri Ezechiel 33:1-9).

Tiež čakať milosrdenstvo nášho Pána Ježiša a pokým čakáme, i sami máme byť milosrdní voči bratom, sestrám a tiež i voči nepriateľom.

Veď i náš Pán bol milosrdný voči nám, keď ošetril naše rany a doniesol nás do svojho „hostinca“, cirkvi, a uhostil nás (Lukáš 10:25-37).

A potom, na konci, tá sladkosť spasenia a života večného v Kristu Ježišovi našom Pánovi (Rim.6:23). Toto prajem všetkých čitateľom.

Ján Zima

Skvelá budúcnosť

Nemožné je vyrozprávať, čo Boh má pripravené pre teba a pre mňa!

Boh povedal v Jeremiášovi 29:11, že má plány pre nás. Dobré plány, plány prosperity a silnú budúcnosť radosti a víťazstva. Nezameriavajme sa iba na naše problémy; Boh je väčší ako náš problém. Pozrime sa, aký veľký Boh je a Jeho veľké plány, ktoré má pre teba a pre mňa. Biblia hovorí v 2. Korint'anom 2:14, že Boh nás vedie vždy do víťazstva. Aj keď to vyzerá dosť zle, máme sľub od Boha. Boh povedal, že všetko spolu pôsobí na dobré tým, ktorí ho milujú. Všetko znamená VŠETKY veci.

Niekedy je veľmi ťažké pochopiť, ale z vlastného chodenia s Bohom môžem povedať, že On ma nikdy nesklame. Keď som bol nízko, zlomený, bez sily, Boh sa vždy ukázal v ten správny čas. Ak to Boh urobil pre mňa a pre všetkých ľudí v Biblii, Boh to urobí pre teba znova a znova. Nikdy neukončí liečenie, obnovenie a nové začiatky. Priprav sa na veľkú budúcnosť. Priprav sa na niečo veľké. Tvoj zázrak by mohol byť vzdialený len o ďalšiu modlitbu. Pre Boha nie je nič prekvapením. Ak prežívaš niečo, buď si istý, že Boh je úplne vedomý a veci má pod kontrolou. Nikdy ti nedá viac, než si schopný niesť.

Biblia hovorí, že Boh súciti s našimi slabosťami. To znamená, že On urobí niečo, kým trpezlivo čakáme. Keď moja drahá manželka Marína prechádzala ošetrovaním rakoviny prsníka, museli sme byť plní viery a dôvery, hľadiac na veľké sľuby Božie. Viera je to, čo zaktivuje Boha. O 6 rokov neskôr chválím Boha a ďakujem Mu za to, že uzdravil moju manželku. On je úžasný! A Jemu dávame všetku slávu.

Hoci niekedy nie všetky výsledky v našom živote budú také, ako sa nám páči. Avšak jedna vec, ktorú som sa naučil v priebehu rokov - Boh nerobí žiadne chyby. Ak prechádzaš cez bolesť, uisti sa, že ťa Boh uzdraví fyzicky, emocionálne alebo duchovne. Odkedy ťa Boh stvoril, je tu pre teba, hoci nevidíš, že je tam. Akýkoľvek je tvoj problém, Boh už má odpoveď.

Naša viera musí byť väčšia ako naše obavy. Zjavenie 21:4 hovorí: „*A Bôh sotrie každú slzu s ich očí, a smrti už viacej nebude ani žalosti, ani kriku, ani bolesti viacej nebude.*“ Priateľu moj, budúcnosť je skvelá a kým cestujeme týmto životom, rozprávajme o láske a pláne spasenia všetkým, ktorých poznáme. Kdekoľvek sa nachádzaš, Boh môže a použije ťa ako nikdy predtým, ak Mu to dovoľíš. Zachovávajme oheň Svätého Ducha a povedzme tomuto svetu, že Boh má pre nás plán a veľkú budúcnosť!

Michael Valent
preklad: Anna Š. Širková

Moc v mene Ježiš

„A viera je podstatou toho, na čo sa človek nádeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia" (Židom 11:1).

Život. Každodenné záväzky, povinnosti, rodinný život. Snažíme sa postarať sa ako najlepšie vieme a vďaka Bohu za všetko. Ani si neuvedomíme a preraďujeme sa na trať rýchlika. Pokým sme zdraví, neuvedomíme si, že sme v rýchliku života. Keď príde nemoc, siahame po najrýchlejšom vyriešení, v podobe liekov, napríklad. Stlmiť bolesť, aby sme mohli pokračovať.

Je to aj môj prípad. Prednedávnom ma Boh začal učiť ohľadne toho. Zakaždým, keď som pocítila bolesť, siahala som po liekoch. Nehovorím, že všetky lieky sú zlé, aj keď väčšina asi áno. Avšak je aj iný spôsob. Sú dokonca aj vnútorné bolesti, únava, nemoc, ktoré sa prejavia navonok ako fyzická bolesť. Pán ma učil, že nie je stále východisko v liekoch, a že pomáha aj zmena v zvykoch a životnom štýle. Pracovať na duchovnom človekovi, dbať na to, čím sa krmíme, lebo tým sa staneme. Roky prechádzali a ja som vždy menej liekov užívala. Začala som pracovať na sebe, čo do seba vkladám, čo počúvam, čo hovorím, na čo sa pozerám, s kým trávim čas. Postupne prišla vnútorná sloboda, ktorá vplývala aj na môjho fyzického človeka.

Roky prešli.

Niekoľko mesiacov dozadu, po narodení našej dcéry, zobudila som sa s veľkou bolesťou v ramene. Nemohla som hýbať hlavou a rukami. Keďže som dcéru dojčila, v tej chvíli sa bolesť stala veľkým brehom pre mňa. Myslela som si, že bolesť neznesiem, ale lieky som neužívala aj kvôli dojčeniu. Nakoniec som siahla po lieku obsahujúcom minimálnu dózu paracetamolu, ale veľmi nezabralo. Manžel bol v práci a pomáhala mi jeho sestra, spolu sme to zvládli. Modlila som sa a očakávala, aby bolesť zmizla, čo sa o pár dní aj stalo. Avšak po určitom čase sa aj vrátila. Tentokrát som doma bola sama, kým manžel

pracoval v nočnej. Stalo sa to ráno, keď ma zaplavil strach pretkaný bolesťou, ako dcérku zoberiem z postielky. Cez deň som čítala knihu Zázraky, R.W. Schambrach. V knihe sú popísané svedectvá o uzdraveniach, keď ľudia verili Bohu. Pod autoritou mena Ježiš nemoc zmizla.

Keď manžel odišiel do práce, začala som sa modliť. To nebola klasická modlitba o zdravie, ale vyhlasovanie autority mena Ježiš. Verila som v to neviditeľné, presne ako opisuje verš uvedený na začiatku. Prehlasovala som zdravie nad mnou a naším domom, v mocnom mene Ježiš. Moc Božia sa sprítomnila a stalo sa. Bolesť zmizla a ja som mohla hýbať ramenom, hlavou, celú noc som mohla normálne dojsť.

Keď zavolaš to meno Ježiš, každá choroba, nemoc a bolesť zmizne. Pred tým mocným menom sa všetko trasie. Keď uveríš v to, čo nevidíš, priviažeš si o svoje srdce, jazyk a myseľ, stane sa ti. Je to také jednoduché, avšak vyžaduje to teba, tvoju vieru, srdce a sebazapieranie.

Nakoniec som bola vďačná Bohu za tú situáciu, keď som bola na križovatke. Je niečo silnejšie ako lieky a bojuje za nás v duchovnom svete, Ježiš.

Buď máš problém s chorobou, strachom, odhodením, zranením, osamelosťou, alebo čokoľvek iné siahna na tvoj pokoj, myseľ a život, môžeš to zlomiť v mocnom mene Ježiš. To nepatrí do tvojho života, tela a domu, lebo si Boží. Môžeš byť slobodný, ak si to privlastníš. Ježiš to pribil na kríž, aby si sa netrápil. Už to nemusíš niesť.

Drahý čitateľ, poznaj svoju identitu v Bohu a ži v nej. V živote prejdeme prekážkami a bojom, ale máme výzbroj Božiu a zvládneme to. Utvorený si na to, aby si svoj beh dokončil, tak bež a nevzdávaj to. Efežanom 6:13-17: „Preto vezmite na seba celú výzbroj Božiu, aby ste mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstáť. Stojte teda: bedrá si opáste pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si pohotovosť k evanjeliu pokoja. Nadovšetko vezmite si štít viery, aby ste ním mohli uhasiť všetky ohnivé šípy tohto nešľachetníka. Vezmite si aj prilbu spasenia a meč Ducha, ktorým je slovo Božie.“

Miluška Kaťanská

Nielen to, čo nerobíme, ale aj to, čo robíme

„Na to odpovedal Ježiš a riekol: Istý človek išiel z Jeruzalema dolu do Jericha a upadol medzi lotrov, ktorí ho i vyzliekli i zranili a odišli zanechajúc ho polomŕtveho. A náhodou išiel tiež dolu jakýsi kňaz, tou istou cestou, a keď ho zazrel, obišiel druhou stranou. A podobne aj Levita, ktorý idúc tiež dolu prišiel na to miesto, a keď prišiel a videl, obišiel druhou stranou. No, potom prišiel k nemu nejaký Samaritán, uberajúci sa cestou, a keď ho videl, milosrdenstvom bol hnutý a pristúpil a poobväzoval jeho rany a polial olejom a vínom a vyložiac ho na svoje vlastné hovädo zaviedol ho do hostinca a postaral sa o neho. A druhého dňa, keď odchádzal, vyňal dva denáre, dal hostinskému a povedal mu: Maj o neho starosť, a čo by si nad to viacej vynaložil, ja ti, keď pojdem tadeťo späť, zaplatím. Ktorý teda z týchto troch zdá sa ti, že bol blížnym tomu, ktorý to bol upadol medzi lotrov. A on povedal: Ten, ktorý mu učinil to milosrdenstvo. Vtedy mu povedal Ježiš: Idi a čiň aj ty podobne“ (Lukáš 10:30-37).

Počuli ste niekedy, drahé sestry, kresťanov, ktorí hovoria, čo všetko nerobia, na čom sa nezúčastňujú alebo niečo nepoužívajú? Ako znamenie kresťanstva. Alebo ste dokonca aj vy to niekedy vyslovili? Nefajčím, nepijem, neklamem, nekradnem, neohováram, necudzoložím, nenadávam, nevynechávam bohoslužby a zoznam môže pokračovať.

Kňazov a levitov poznačovali mnohé veci, ktoré nerobili, aby sa vedelo, ktorú majú pozíciu. Známi vo verejnosti a známi v cirkvi. Nepoškrvení, zvláštni, učení, ctení ľuďmi, dodržiavajúci zákon. Ľudia, ktorí sa zdržiavali mnohých vecí, ktoré nerobili. Jedna z vecí, očividne, bola aj tá, že obišli druhou stranou, keď videli človeka v núdzi. Mohli sa chváliť, čo všetko nerobili, aby sa vedelo, že sú kňazmi a levitami. Neurobili niečo, čo bolo potrebné, aby sa vedelo, že sú nasledovníci Boží.

Môžeme sa chváliť a informovať ľudí okolo nás, čo všetko nerobíme, aby sa vedelo, že sme kresťanmi. Náš život môže byť príkladom toho, čo všetko nerobíme. Keď sme v spoločnosti ľudí, presne môžu vidieť, čo nerobíme, aby bolo známe, že sme kresťanmi. A čo robíme, aby bolo známe, že sme nasledovníkmi Ježiša Krista?

Nejaký Samaritán. Nejaký. Nevieme ani jeho meno. Známy svojím milosrdenstvom. Známy podľa toho, čo urobil a nie podľa toho, čo všetko

neurobil. Keby sme boli známe iba po svojom milosrdenstve!

Poobväzoval jeho rany, polial olejom a vínom. Potom ho vyložil na vlastné hovädo, zaviedol do hostinca, postaral sa o neho. Zaplatil aj navyše. Nejaký Samaritán. Menom Milosrdný. Nebol známy podľa toho, čo všetko nerobil, aby bol považovaný za kresťana. Stal sa známy, pretože urobil niečo, aby bolo známe, že je nasledovníkom Boha.

Nevynechané bohoslužby je jedna z neurobených vecí. A čo urobíme za službu evanjelia? Mať svoje miesto v lavičke v zbere je pekne, ale čo urobíme, aby človek, ktorý ešte nemá miesto v nebi, ho získal? Podpísanú svoju Bibliu, ako znak, že je naša, použijeme prečítať si verše, ale koľkokrát denne ponúkame živé Slovo, spaľujúce, ostrejšie nad dvojseklý meč susedovi, spoluobčanovi, známemu a neznámemu?

Byť kresťanom
a byť nasledovníkom
živého Ježiša Krista
je v tom veľký rozdiel

Použijeme svoje hovädo, aby sme naň vyložili núdzných? Takých zašpinených a zranených týmto svetom? Alkoholom, neriadnym životom, hriechom a špinou, ktorú nasial nepriateľ ich duší. Svoje auto na čo najviac používame? Použijeme ho, aby bolo známe, že sme nasledovníkmi Ježiša Krista? Alebo ho použijeme iba na to, aby bolo známe, že sme kresťanmi, keď cestujeme v nedeľu doobedu na bohoslužby, idúc druhou stranou, keď stretieme človeka v núdzi, ktorý by nás vyrušil a by sme zmeškali?

Použijeme svoje víno a olej na obväzovanie rán iných ľudí? Svoje hodnotné veci a peniaze nám na čo slúžia v dome? Nevynechávame dávať desiatok, ako povinnosť kresťana, a potom čo s ním robíme? Urobíme s ním niečo, aby bolo

známe, že sme nasledovníci Ježiša?

Svoj čas trávim tak, aby sme nerobili márne veci. Budeme čítať, vedieť zákon a zaslúbenia, plniť všetky prikázania, aby sa vedelo, že sme kresťanmi. Čo urobíme, keď „nemáme čas“ a niekto nás potrebuje? Niekto, koho ani dobre nepoznáme a nemá výhľad priateľa? Niekto doráňaný zvonku a zvnútra, čo nás potrebuje, aby sme prebdeli noc a nič nám za to nedá? Niekedy iba nevďačnosť.

Čo všetko nerobíme, aby sa vedelo, že sme kresťanmi? Načítaní, modliaci sa v cirkvi, na každých bohoslužbách, nosiac etiketu, do ktorej denominácii patríme.

Čo všetko robíme, aby sa vedelo, že sme nasledovníci Ježiša Krista? Majúci víno a olej, ktorý minieme na ľudí, ktorí možno prejdú iba pomimo v našom živote. Avšak ich uzdraví.

Nie, aby sa vedelo pred ľuďmi, nemám to na mysli, drahé sestry. Aby bolo známe pred Bohom. A nevyhnutne bude očividné aj ľuďom.

Sú veci, ktoré nemáme robiť, ale to nestačí. To robia aj budhisti, hinduisti, moslimovia a rôzne náboženstvá sveta. A to je práve to – iba náboženstvo.

My nechceme byť nábožní, my chceme byť nasledovníci Ježiša Krista! A vyžaduje to, aby sme veci robili a nielen nerobili.

Byť kresťanom a byť nasledovníkom živého Ježiša Krista - je v tom veľký rozdiel. Nechceme robiť z ľudí kresťanov, ale živých nasledovníkov Ježiša Krista. Milosrdenstvo chce, nie obeť.

„Nenávidím, zavrhum vaše sviatky, neznášam vôňu vašich zhromaždení. Keď mi prinášate spaľované obete, vo vašich daroch nemám záľubu, na obete spoločenstva z vašich tučných zvierat sa nepozriem. Preč odo mňa s hlukom vašich piesní! Nechcem počuť hudbu tvojich hárť! Ale nech sa právo valí ako vody a spravodlivosť ako stály potok“ (Am. 5:23-24).

Anna Pintírová

Žiarlivosť

Čo narúša manželský vzťah?

Medzi najčastejšie príčiny porúch vo vzťahoch patria žiarlivosť a nevera.

Žiarlivosť je definovaná ako zvláštna forma úzkosti, vznikajúca z obáv pred stratou lásky partnera, ktorý by mohol svoje city preniesť na inú osobu. Je to emocionálny stav, stav afektívneho napätia, ktorý intenzívne rozrušuje a znepokojuje. Žiarlivosť patrí nielen medzi najčastejšie, ale zároveň i najzhubnejšie choroby spolužitia dvoch ľudí.

TYPY ŽIARLIVOSTI:

1. **SITUAČNÁ ŽIARLIVOSŤ** - Ide o nezvládnutú žiarliveckú reakciu na konkrétny podnet. Ten môže mať v jednotlivých prípadoch rôznu intenzitu a závažnosť. Pre niekoho je dôvodom na žiarlenie koketéria partnera, pre iného dvojhodinové posedenie s kolegom pri káve, rozhovor s cudzím človekom a podobne. Ak tento typ žiarlivosti nemá podnet, časom mizne sám, resp. ani nevzniká.

2. **KONŠTITUČNÁ ŽIARLIVOSŤ** - Ide o vrodené danosti k žiarleniu, prejavované obvykle už počas detstva, keď dieťa žiarli na súrodenca a vrstovníkov. Je tu prítomný aj dedičný komponent, čo je badateľné z toho, že podobné správanie býva v rodine žiarlivca obvyklé.

3. **ŽIARLIVECKÁ POSADNUTOSŤ** - Takto postihnutí ľudia podliehajú bludom a ovládajúcim myšlienkam. Žiarlivec sa svojimi obavami neustále zaoberá a nedá si vyhovoriť svoje mylné presvedčenia. Hovorí sa tomu aj **PATOLOGICKÁ ŽIARLIVOSŤ**. Takýto človek je nekritický a reaguje neprimerane na akýkoľvek podnet. Nebezpečie tohto typu žiarlivosti je aj v tom, že takýto človek sa správa vo všetkých ostatných sférach života normálne, s výnimkou žiarlenia. Laik by bežne u neho nehľadal duševnú chorobu, ktorou patologická žiarlivosť je.

PRÍČINY ŽIARLIVOSTI:

Je to spomínaná **DEDIČNOSŤ** - asi 1/3 žiarlivcov tento rys zdedila po predkovi a **BEZPROSTREDNÝ PODNET**. Okrem týchto dvoch príčin sú to:

- pocity menejcennosti a nedostatok sebadôvery,
- túžba vlastniť a ovládať partnera a mať ho pod kontrolou,
- vzťahy rivalry,
- temperament,
- zlý výber partnera (ak si muž kvôli prestíži vezme za manželku vysoko atraktívnu ženu, ktorá má u mužov úspech), závisť
- alkoholizmus (ktorý žiarlivosť stupňuje)

Dve podoby žiarlivosti

Situačná žiarlivosť môže byť v bežnom živote prirodzenou reakciou na signály reálneho ohrozenia vzťahu. Pokiaľ sa manželský partner opakovane vracia domov nadráňom, navyše v dosť žalostnom stave a bez snahy svoju neprítomnosť akokoľvek vysvetliť, potom by poznámku, že sa vám to vôbec nepáči, nemal vnímať ako prejav vašej obrovskej žiarlivosti.

Chorobná žiarlivosť však žiadne podobné signály nepotrebuje. Žiarlivec žije v permanentných obavách, že by mu jeho partner mohol byť neverný, prípadne, že už určite bol neverný. Úplne bezdôvodne vyvíja nezmyselné aktivity - prezerá partnerovi oblečenie, vrecká, tašku, mobil, auto. Ak sa mu jeho podozrenie nepotvrdí, nie je to pre neho nikdy dôkazom toho, že pátral zbytočne, ale toho, že pátral málo.

Patologickú žiarlivosť partnera nemožno nijako uchláchoľiť. Pre neho nie je žiadne vysvetlenie dosť dobré, on sa musí presvedčiť sám. Pri niektorých psychózach, najmä pri paranoji, vzniká niekedy tzv. žiarlivecký blud, nevyvrátené presvedčenie o nevere, ktoré nemá reálny podklad a svojím obsahom máva zjavne absurdný ráz (napríklad, že si partner dáva za chrbtom postihnutého tajné znamenia s okoloidúcimi a dohovára si s nimi schôdzky),

prípadne vedie k bizarným opatreniam napr. (značkovanie podrážok partnerových topánok, aby zistil, či v noci tajne nevyšiel z bytu).

Prejavy žiarlivosti môžu partnerovi v začiatkoch vzťahu dokonca i lichotiť. Skôr by ho však mali varovať, pokiaľ sú neprimerané.

Nevera

V manželstve je prvoradá potreba usporiadania vzťahu. Tá vzniká v okamihu spoločného bývania, pretože len čo spolu partneri začnú žiť, musia sa dohodnúť na svojich aktivitách, usporiadať si štyri základné oblasti: domácnosť, starostlivosť o deti, finančné hospodárenie a voľný čas. Na tom sa musia manželia dohodnúť. Ak sa tak nestane, vzťah môže v opakovaných hádkach skolabovať.

No takéto opatrenia podľa psychológov utužujú manželstvo a zabránia jeho rozpadu.

Je veľmi zlé, keď nevera postihne najmä neusporiadané, neharmonické manželstvo. Takéto manželstvo je žalostné, človek sa domov neteší a má dojem, že s milenkou (milencom) by mu (jej) bolo lepšie. Keď si manželstvo neusporiada, nezmierni sa s dekadenciou sexuálneho života a neovláda sa v hádke, jeho vzťah sa zmení len na nekonečnú sériu konfliktov.

S manželskou neverou sa oveľa ľahšie vyrovnáva žena. Muži chápu neveru ako porážku, a tiež sú oveľa žiarlivejší. Títo nevyrovnaní jednotlivci ustavične pociťujú porážku, a stále sa týmto problémom zaoberajú.

Svoju vlastnú neveru však prežívajú muži a ženy rovnako. Podľa niektorých prieskumov je na svete až deväťdesiat percent ľudí, ktorí sa niekedy v živote previnili neverou. Donedávna bolo neznámou skutočnosťou, že v nevere ženy dobehli mužov. Isté je, že táto téma je stále tabuizovaná. A preto manželia práve v tomto bode stále rovnako klamú a kľučujú. Keď sa však klamstvo odhalí, dochádza k najhorším vzťahovým tragédiám - od nervového zrútenia, cez fyzické napadnutia, až k náhlým rozchodom.

Nevera je zradou manželského sľubu, môže

byť nečakaná, môžeme ju odpustiť. Vernosť je v praxi žitým sľubom. Je napĺňaním zlatého pravidla: čo chcete aby robili vám, robte aj vy druhým. Vernosť je prejavom lásky k druhému, ktorému nechceme ublížiť aj preto, že si vieme predstaviť, ako by hoci aj malý flirt ublížil nám. Vernosť je zárukou toho, že vieme pozrieť tomu druhému do očí a že vieme obrazne povedané pozrieť do očí sebe.

Príčin, pre ktoré k nevere dochádza, je viacero. Môžeme uvažovať o troch rovinách pohľadu na neveru a jej predchádzaniu. V prvej rovine môžeme uvažovať o osobnosti človeka, jeho myslení, potrebách, psychohygiene. Druhú tvoria okolnosti teda príležitosť. Treťou je oblasť vzťahu medzi manželmi, ich komunikácia, dynamika, spokojnosť oboch manželov, voľný čas, ako riešia problémy a konflikty, intimita. Na všetkých úrovniach platia isté princípy, ktorých porušenie môže ohroziť manželskú vernosť. Na všetkých úrovniach však je možné pracovať na prevencii.

Prevenca - utiecť pred pokušením (1 Kor.6:18)

Je dobré, aby si partneri vyjasnili pravidlá o správaní sa v niektorých situáciách. Aby boli pred sebou transparentní. Treba si povedať, čo je pre mňa v poriadku, v súlade so svedomím, a čo už nie. Ježiš nastavil latku veľmi prísne. Kto žiadostivo pozerá, ten už scudzoložil vo svojom srdci. Čo to znamená žiadostivo hľadiť? Nemusí to byť hneď o sexuálnej túžbe, ale napríklad aj o porovnávaní sa, závidí či podvedomom želaní stráviť s tým druhým príjemný večer. Kludne to môže začínať už úvahami na tému: Keby ten môj muž ma vedel takto vypočuť! Keby ma tá moja žena vedela takto oceniť!

Je rozumné nevystavovať sa pokušeniu a utiecť pred ním. Pokušenie je to, čo nás láka, čo je navonok príjemné a v prvom dejstve to vôbec nemusí zaváňať neverou. Môže to vyzeráť iba ako obyčajné, nevinné priateľstvo.

Rozvíjať priateľstvo s človekom opačného pohlavia môže byť riskantné. Pre manželov je prínosné a zdravé rozvíjanie vzťahov s inými manželmi podobných hodnôt, s ktorými sa môžu navzájom povzbudzovať. Je fajn, ak má každý svojho kamaráta, kamarátku rovnakého pohlavia. Sú témy, o ktorých sa dokážeme lepšie porozprávať s kamoškou alebo kamošom. I priatelia nás však svojimi postojmi ovplyvňujú a je dobré si uvedomiť, že skutočný priateľ dokáže človeka upozorniť, ak nerobí dobrú vec.

Nevera sa nezačína v posteli, ale oveľa skôr. Sú signály, ktoré nás o nebezpečenstve nadchádzajúcej možnej nevery varujú. Každý z nás môže a mal by tieto signály sledovať. Byť pozorný k sebe, vlastným emóciám a byť úprimný k sebe i k Bohu. Uvedomiť si, že ma niekto priťahuje je informácia, ktorá by nás mala upozorniť, aby sme včas upravili svoje správanie a aby sme si dávali pozor. Lepšie je dávať si pozor, ako padnúť. Lepšie je zriecť sa posedenia na káve vo dvojici alebo spoločnej prechádzky, pokiaľ je tu riziko, že nás zradí naše srdce alebo aj telo. Musíme chrániť svoje srdcia a dar manželstva. O vernosť je potrebné bojovať

a v tomto boji sa aj posilňovať. Každý z nás tú posilu potrebuje. Získame ju na modlitbách, ale aj vlastnou opatrnosťou a bdelosťou. Žijeme v presexualizovanej dobe, kedy na mužov útočí množstvo vizuálnych podnetov z internetu, billboardov, časopisov vo výkladoch, ale aj sporo oblečených žien, ktoré si možno ani neuvedomujú, čo spôsobujú. Na ženy zasa útočia sladké romány, seriály, a množstvo hlúpych časopisov, ktoré vytvárajú ilúzie o vzťahu, o tom, akí majú muži byť a ako sa majú k nim správať ženy. Identifikovať tieto hrozby je tiež potrebné. Naša sexualita je darom, veľmi vzácnym darom, ale aj veľmi krehkým. Je to náročné, ale stojí za to tento dar chrániť a užívať v požehnaní manželského vzťahu.

Okolnosťami, ktoré nevere nahrávajú, sú zranenia a neriešené konflikty vo vzťahu, ochladnutie, porovnávanie partnera s inými mužmi-ženami, rozvíjanie intenzívnejších vzťahov s osobami opačného pohlavia, neuspokojené potreby manželov, neriešené problémy, nedostatok komunikácie, virtuálne vzťahy cez sociálne siete a únik prostredníctvom kníh či seriálov. Istú úlohu zohráva aj minulosť partnerov, výchova v rodine a to, ako sa v rodine k vernosti a nevere pristupovalo. V rodine sa formuje naša osobnosť. I keď sme schopní mnoho vecí korigovať, je dobré si uvedomovať, čo všetko nás ovplyvnilo a vedieť si z toho vybrať alebo sa od toho dištancovať.

Účinnou prevenciou nevery sú jasné hranice, pravidelné zdieľanie sa, naplnený sexuálny život, ocenenie a prijatie. Zaujímať sa o potreby druhého a naplňovať ich. Riešiť problémy a hovoriť o nich s partnerom. V prípade potreby vyhľadať pomoc. Prejavovať si navzájom lásku spôsobom, ktorému ten druhý rozumie – slovami, objatím, darčekom, pozorným počúvaním, pomocou v domácnosti... Posilňovať vzájomnú príťažlivosť aj tým, že si dáme záležať na zovňajšku aj doma. To, čo prináša vernosť, stojí za to – je to vzájomná láska, dôvera a vytváranie domova, v ktorom sa cítime dobre, sme milovaní a rešpektovaní.

Ana Andrášiková
Upravené z internetu

Boh rozmnoží

A povstal v zemi hlad, mimo tamtoho prvého hladu, ktorý bol za dňov Abrahámových, a Izák odišiel k Abimelechovi, kráľovi Filištínov, do Gerára. Lebo sa mu bol ukázal Hospodin a riekol mu: Neodchádzaj dolu do Egypta, ale bývaj v zemi, o ktorej ti poviem. ... A Izák sial v tej zemi a našiel toho roku, že sa mu urodilo stonásobne, a Hospodin ho požehnal. 1.Mojžišova 26.1-2, 12

Príbeh o šesťročnom dievčatku, ktoré žilo v 19. storočí, menom Hattie May Wiatt, hovorí, že dievčatko žilo neďaleko cirkvi vo Filadelfii, v SŠA. Všetci ju v tej cirkvi poznali. Bola zapojená do každej aktivity. Zbor, do ktorého chodila, mal malú budovu, až nebolo miesta. Nedeľná škola, kde boli deti vyučované o Bohu, bola plná, až deti stáli vonku. Toto dievča sa jedného dňa pýtalo pastora, kedy bude viac miesta v cirkvi pre ďalšie deti? Pastor jej prezradil, že má plány na novú budovu.

- A kedy to bude? - pýtalo sa dievča.

- Keď získame dostatočne peňazí - odpovedal s úsmevom pastor.

Hattie začala horlivo a vážne zbierať peniaze do škatuľky pre novú budovu, kam budú môcť prísť viac detí. Onedlho toto dievča onemocnelo a zomrelo. V jej izbe našli škatuľku, na ktorej písalo: „Pre novú budovu, aby sa zmestilo viac detí.“ Bolo tam 57 centov. Tento čin viery zarmútil, ale aj povzbudil všetkých členov v zbore, aby začali zbierať peniaze pre novú budovu. Založili dobrovoľnú spoločnosť, na ktorej predávali tieto drobné a odvtedy je všetko história. Týchto 57 centov sa stali známymi vo svete, pretože o 26 rokov neskôr, výsledkom bol zbor, ktorý počítal viac ako 5.600 členov, Biblická univerzita, ktorú absolvovalo viac ako 80.000 študentov, 2.000 misionárov vyslaných do celého sveta a tiež vybudovaná nemocnica Dobrý Samaritán.

Všetko to začalo s tými drobnými, 57 centov, ktoré toto dievča nazbieralo.

Mnohokrát v našom živote sa zdajú veci nemožné, zvlášť v štáte, v ktorom žijeme. Pozeráme, že nie je východisko a že čokoľvek by sme posiali, zdá sa, že nedonesie žiadny plod. Izák sa našiel v zemi, kde povstal hlad a keď sú časy hladu, nie je čas na sejbú, ale udržovanie a chránenie, aby si zostal nažive. Izák však sial v tej zemi a urodilo mu stonásobne. Aká radosť a aké požehnanie! Pretože neľahadel na okoalnosti, ale veril v Boha, ktorý môže aj najväčšiu suchotu obrátiť na mohutný dážď. Žalm 37:18-19 hovorí, že Hospodin zná bezúhonných a ich dedičstvo bude trvať na veky. Nebudú sa hanbiť v zlý čas a nasýtia sa vo dňoch hladu.

Hospodin vie o tebe, pozná tvoje srdce a pozná tvoje okolnosti. Očakáva na teba, či budeš siať aj keď je hlad v zemi? Alebo zostaneš vo väčšine, ktorá hovorí: nesej, ale si to nechaj na prežitie. Musíš prejsť zo stavu prežitia do stavu dosiahnutia. Nečakaj, že bude rodiť samé, ale zasej s vierou. Zasej do vecí, ktoré majú hodnotu. Lebo ten, kto seje v svoje telo, z tela bude žať porušenie ale ten, kto seje v Ducha, z Ducha bude žať večný život (Gal.6.8). Malé dievča Hattie začalo siať s vierou to, čo pre pastora bola ďaleká budúcnosť a jej skutky odznievajú až dodnes po celom svete.

Niektor povedal: použi to, čo máš a urob to, čo môžeš. Ty môžeš urobiť zmenu v tvojom živote, v tvojom meste, v tvojej cirkvi a v tvojom štáte. To, čo dnes konáš možno nie je viditeľné pred ľuďmi, nie si na pódiu, ale konáš verne a trvalo. Nie si známy, ale poslušný. Seješ v čas aj v nečas. Keď je hojnosť, ale aj keď je hlad. Keď je dážď, ale aj keď je sucho. Neboj sa. Ty len sej. Boh rozmnoží.

Uličná evangelizácia

A povedal im: Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený. A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre. Marek 16:16-18

Čoraz častejšie sa stretáme s pojmom uličná evangelizácia, nie mnohí si volia tento spôsob evangelizácie, hoci ho aj sám Pán Ježiš praktikoval. Uličná evangelizácia je iba jedným z mnohých spôsobov, ako šíriť evanjelium, ale predsa, vo veľkej miere zanedbaný. Sme si vedomí, že žijeme v posledných časoch, keď sa snažíme čo väčšiemu počtu ľudí preniesť posolstvo evanjelia, cestu spasenia, a práve v tejto dobe Pán Ježiš sa dotýka mnohých srdiec práve cestou uličnej evangelizácie. V rozhovore s bratom Samuelom Vicjanom, ktorý vykročil vierou práve týmto smerom, zistíme viac o šírení evanjelia na uliciach.

Na čo sa konkrétne myslí, keď povieme uličná evangelizácia?

Hlavne sa myslí na zvestovanie evanjelia ľuďom, s ktorými by sme sa nestretli vo svojom každennom živote Marek 1:38, taktiež sa myslí aj na modlitbu pre tých ľudí, ktorí majú nejakú potrebu, ako napríklad za uzdravenie alebo vyslobodenie od nejakých závislostí Lukáš 4:40.

Prečo by sme si mali zvoliť práve tento spôsob evangelizácie?

Tento spôsob evangelizácie by sme si mali zvoliť preto, lebo vidíme, že je to biblický spôsob, ktorý Pán Ježiš a Jeho učeníci praktikovali. Ak chceme mať výsledky, aké vidíme v Slove Božom, že mali Ježiš a Jeho

učeníci, je potrebné, aby sme aj my tak konali ako oni, lebo sme povolaní, aby sme nasledovali nášho Pána Ježiša Krista Lukáš 18:22, a máme aj prikázania nášho Pána Ježiša, aby sme išli a kázali evanjelium každému stvoreniu Marek 16:15.

Ako dlho praktikuješ uličnú evangelizáciu a ako si spoznal, že máš na to povolanie od Pána?

Takýto spôsob evangelizácie sme začali spolu s bratom v Kristu praktikovať od februára bežného roku. Spoznal som to zo slov Pána Ježiša, keď hovorí: choďte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu Marek 16:15. Vidím, že je to prikázanie, tak to chcem plniť aj vo svojom živote.

Čo bolo pre teba túžbou, keď ide o uličnú evangelizáciu?

Mojou najväčšou túžbou bolo, že chcem vidieť ľudí ako prichádzajú k Bohu cez pokánie a znovuzrodenie z vody a z Ducha Jána 3:5, a taktiež som chcel vidieť, ako Boh mocne pôsobí a uzdravuje ľudí a robí divy a zázraky.

Najväčšie svedectvo aké máš?

Nevydvojil by som ani jedno svedectvo ako najväčšie, ale môžem povedať, že mám mnohé svedectvá ako Pán Ježiš na skutku na ulici uzdravil ľudí, keď sme sa za nich pomodlili. Niektorí boli aj vyslobodení od démonov, niektorí boli silne dotknutí Pánom, tak že aj

plakali, keď sme im kázali evanjelium. Taktiež nás Pán Ježiš použil, aby niektorí aj uverili a boli znovuzrodení.

Čo ťa na uličnej evanjelizácii najviac prekvapilo?

Najviac ma prekvapilo to, ako sú ľudia otvorení pre evanjelium a chcú to počúvať, keď im kážeme.

Čo odporúčaš všetkým, ktorí by chceli skúsiť evanjelizáciu tohto druhu?

Vidím, že je veľká žatva a že je málo robotníkov Lukáš 10:2. Odporúčam všetkým, aby smelo vykročili do toho a budú vidieť hneď ako ich Boh bude silne používať na Jeho slávu, ale viem, že aj ja keď som začal vychádzať na ulice, mal som veľký strach pristúpiť k ľuďom. Rád by som pomohol každému, ktorý chce skúsiť a praktikovať takýto spôsob evanjelizácie a má starch, tak že by som ich zobral so sebou a ukázal im, ako to prekonať a aby aj sami skúsili, lebo vidím, že to tak robil Ježiš, On ukazoval učeníkom ako kázať evanjelium, uzdravovať, vyhaňať démonov, počúvať na hlas Boží a činiť Jeho vôľu. Každý kto chce, môže ma kontaktovať na mail adrese **vicjan.samuel@gmail.com**, lebo robtníkov je málo.

Zober si Syna

Istý človek mal veľké bohatstvo, ktoré si užíval. Vo svojom veľkolepom dome vystavoval obrazy na múr, ktoré kupoval za nemalú cenu. Do zbierky patrili autori ako Rembrant, Van Gogh, Picasso a mnohí svetoznámi umelci.

On bol tiež i otcom, mal jedného syna, ktorého veľmi miloval. Syn rástol a od útleho detstva sa učil od svojho otca o živote. Keď dospel, prišla správa, že vypukla vojna a teda všetci mládenci musia ísť do boja. Do zoznamu bol zaradený aj syn tohto boháča, ktorý odišiel.

Po krátkom čase sa k otcovi dostal dopis o smrti jeho syna. Otec, ako aj každý milujúci rodič, bol zaplavený smútkom, bolesťou a rozčarovaním. Už ho nijakým spôsobom nemohol navrátiť.

Po určitej dobe mu niekto zaklopal na dvere. Bol to spolubojovník jeho syna. Rozpovedal mu príbeh, že jeho syn ho zachránil, keď si zastal pred ním. Usmrtený bol namiesto svojho priateľa. Tým zachráneným priateľom bol človek stojaci pred dverami boháča.

Podal mu jeden zabalený obraz a odišiel. Otec rozbalil obraz a veľmi sa mu potešil. Bol to portrét jeho syna. Nemaľoval ho svetoznámy umelec, ale sa otcovi nadmieru páčil. Zavesil ho na najzvláštnie miesto, patriace najdrahšiemu obrazu. Rád dennodenne obdivoval portrét svojho syna. Stal sa jeho obľúbeným obrazom v dome.

Predtým, než boháč zomrel, napísal svoju poslednú vôľu. Nemal druhé deti, tak chcel, aby sa obrazy dali na licitovanie. Po jeho smrti bolo usporiadané licitovanie.

Prvým obrazom na licitovanie bol portrét jeho syna. Nebol žiadny záujemca. Pozornosť bola uprená na Rembranta alebo Van Gogha. Obraz neznámeho maliara sa nezdal byť ničím zvláštny.

Záhradník boháčovho domu sa prihlásil, že ho on kúpi. Poznal mladíka z obrazu a mal ho veľmi rád. Ponúkol malú sumu peňazí, ale dostačujúcu, lebo

nikto iný nedal ponuku.

Tu licitátor povedal: „V poslednej vôli bohatého sa píše, že kto si zoberie portrét jeho syna, s ním dostáva všetko.“

Aké bohatstvo sa dostalo do rúk záhradníka! Netušil, že keď si zoberie syna, dostáva všetko ostatné.

Je jeden dokument obsahujúci Otcovu vôľu. Je to Nová zmluva. Platí rovnaký princíp. Zober si Syna a budeš bohatý. Biblia Ježiša Krista nazýva Božím Synom. To je ten Syn, ktorého si máme zobrať, aby sme sa stali bohatí.

Sú hodnoty, ktoré sa nedajú zaplatiť peniazmi. Vedú sa vojny, aby sa získal pokoj a pokoja nieta. Je čoraz viac nepokojov. Kto si zoberie Syna, môže získať pravý pokoj, ktorý inde nenájde. Zober si Syna!

Je čoraz viac nenávisti, ale kto si zoberie Syna, ten býva vyplnený láskou. Vtedy sa ľahšie žije. Zober si Syna!

Radosť tohto sveta trvá približne toľko, koľko lesk na nových veciach. Radosť opravdivá sa nedá ani opísať. Takú môže mať iba ten, kto si zoberie Syna.

“Kto má Syna, má život; kto nemá Božieho Syna, nemá život” (1.Ján 5:12).

Zober si Syna.

Letné kempy 2018

MLÁDEŽNÍCKY KEMP

Pre mňa osobne tento kemp bol veľkým požehnaním a rozlišoval sa od predošlých kempov. Boha som zažil takým spôsobom, ako som Ho dovtedy nikdy nezažil. Z roka na rok som rástol v Pánovi a každý kemp urobil na mňa veľké dojmy, práve tak aj tento kemp. Téma kempu bola „Dostanete silu“ (v srbčtine „Primićete snagu“). Sila Ducha Svätého je potrebná každému kresťanovi, je to tá sila, ktorá nás drží na každý deň. Je to ako oheň v nás, ktorý sa nesmie uhasiť, lebo ak by sa ten oheň uhasil, stratili by sme silu, ktorú sme prijali. Kvôli tomu, slovo ktoré sa mňa najviac dotklo, bolo keď brat Tony kázal o behu, ktorý bežíme každý deň a nesmieme zastáť, musíme bežať z celej sily. Preto nám je potrebná tá sila, sila Ducha Svätého.

Alen Kat'anský

TEEN KEMP

Nech nikto nepohŕda tvojou mladosťou, ale buď príkladom verných v slove, obcovaní, v láske, v duchu, vo viere, mravnej čistote. - 1. Timoteovi 4:12

Tieto slová sú na každom kempe čítané tínedžerom a mladým a povzbudzujú ich, aby išli v čistote, v láske, vo viere za Pánom od svojej mladosti. Téma teen kempu 2018 bola „Zvoľ si správny smer“. Osoba, o ktorej sa rozprávalo bol Jonáš a nesprávny smer, ktorý si najprv zvolil. Hovorilo sa o tom, ako nás Boh môže doviest' do situácii, kde si budeme musieť zvoliť ten správny smer, aby sme boli použiti v Božom kráľovstve. Takmer každý deň môžem čítať vo facebook-ovej skupine svedectvá tínedžerov, ktorí boli na kempe, o tom, ako si volia robiť správne veci a ako si volia ten správny smer v živote – kráčať za Ježišom. Je veľkou radosťou vidieť nové tváre na kempoch, nové mladé srdcia, ktoré si volia správny životný smer, a to je ísť do svojich dedín, miest, a rozprávať o tom, čo Ježiš urobil za nás na kríži.

Daniel Mamojka

DETSKÝ KEMP

Ako mnoho rokov dozadu, tak aj tento rok prebiehal detský kemp na Oáze Elim, ktorého sa zúčastnilo viššie 30 detí. Témou kempu bolo „Ja Som“ a deti sa každý deň mohli naučiť niečo nové o tom, kto Ježiš je. Každý deň bol naplánovaný tak, aby sa deti nielen učili, ale aj spoznávali navzájom cez hry. Večerné bohoslužby boli doplnené aj predstavením, v ktorom hercami boli samotné deti. V posledný deň sa usporiadala detská talentová show, kde účastníci boli aj odmenení. Práca s deťmi nie je ľahká, ale je veľmi dôležitá, a preto ďakujem aj celému tímu za spoluprácu. Veľmi sme vďační, že sme mohli pracovať s deťmi, a tak už od malička siať semienka Božieho slova do ich srdiec.

Sára Samporová

OTAC KOJI KLIČE - SK (OTAC KOJI KLIČE)

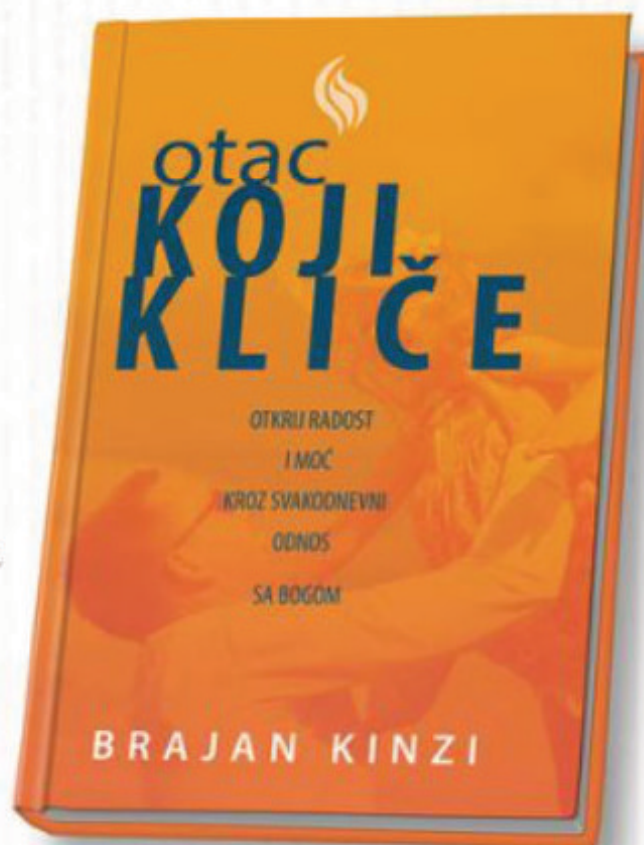
Dr. Brajan Kinzi

Otkrij radost i moć kroz svakodnevni odnos sa Bogom.

Pročitaj ovu knjigu na blagoslov.

Uzmi je na ojačanje.

I više od svega, radosno kliči sa Ocem - jer, radost Gospodnja je naša snaga.

BRAJAN KINZI je rođen i odrastao u Lejk Čarlsu, Luizijani i stupio u službu evanđeliste kada je imao osamnaest godina. Deset godina je marljivo sledio taj poziv pre nego što je prihvatio dužnost pastora u Provanci, Luizijani, i za to vreme je diplomirao i završio master iz teologije. Brajan Kinzi se sa njegovom suprugom, Lanet, od 2000. godine da služi kao pastor u Prvoj pentekostalnoj crkvi u Pensakoli, Florida.

On je istaknuti govornik na mnogim hrišćanskim konferencijama širom sveta. Snažno se zalaže za razvoj službe drugih i za pružanje obuke za vođstvo, i veoma je nadaren učitelj i mentor.

Brian Kinsey je član tima Johna Maxwella, kao samostalni sertifikovani trener, učitelj i predavač.

Objednajte si na adresе:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGACIU KRESTANSKYCH HODNOT "MANNA"

KULPBI 21472, Radnička č. 23, SRBUJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988

E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs